БРОЈ 26. ЦЕТИЊЕ, четвртак 16. априла 1915. год. ГОДИНА VIII.

ЦИЈЕНА:
за Црну Гору на годину 10 перп., на по год. 5 перп.; ван земље 15 франака у злату.

за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 пара

лист излази
УТОРНИКОМ и ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:
„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:
„Viesnik“ Cettigné (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Цетиње, 16. априла.

Међу многобројним посљедицама рата у овај мах се у нашој отаџбини најболније осјећа оскудица у храни. У више прилика до сада смо, ради знања, нагласили, да је за цијелу нашу земљу у изобиљу одређено хране, али да је исту веома тешко превести. И наша вјековна заштитница Русија, и наши племенити Савезници све су до сада са своје стране чинили, да олакшају снабдијевање и исхрану своје вјерне савезнице Црне Горе, али ратне су прилике такве, да се то не може урадити на вријеме. На једној су страни путеви и саобраћајне везе прекинути; на другој су опкољени необичним ризиком, те је потребна особита обазривост, а још више стрпљење. Ова невоља болно притискује племенито срце нашега Узвишенога Краља, који дан и ноћ мисли и ради о добру Својега народа. Она много брига и мука задаје Краљевској Влади и свијема надлежним властима, које се по њеним упуствима старају, да народу колико је могуће више олакшају бреме ратних искушења и омогуће му вршење дужности ;према Отаџбини, према Правди и *Слободи. У неким крајевима оскудица* је већ достигла велике сразмјере. Тешко ју је ублажити или одмах уклонити. Зато се упућује позив и на разум и срце приватних појединаца, да и сусјед сусједу пружи руку помоћи и да не очекује све само од државе. Ко сада дијели своју потоњу кору хљеба са својим ближњим, који је нема, тај чини добро не само невољноме, него и себи, цијеломе својем народу и домовини. Тако радећи, моћи ће се, и ако са нечувеном муком, дочекати час, кад ће се отворити путеви и превести средства исхране.

Цетиње, 16. априла

Нијемци су найравили вашарску рекламу због њиховог ономадашњег безначајног локалног усйјеха на француско-енглеском фронту код Изера.

Били су заузели једну тачку, коју су сјутра дан изгубили. Послужили су се варварством: найунили су француске шанчеве запаљивом течношћу и исйалили су у француске редове гранате са загушљивим гасовима. Французи су имали осјетне губитке, али и Нијемци. Ситуација остала иста. На то се свела њемачка грађа. Неутралце ни овога йута не усйјеше увјерити о својој војничкој надмоћности.

Велика и радосна новост са Дарданела: Савезници искрцавају војску на више мјеста Галипољског Полуострва. Турци се одуйираху, али узалуд. Савезници се укойали и оградили жицом. Флота бомбардује унутрашња утврђења. Цариград се тресе и у њему од бола йревија — Голц-йаша, вјерни слуга берлинског Хаџи Гилијуна.

У Арбанију уйућена нова већа йошиљка аустријских йара и официра. Ови су, да би им се више вјеровало, йримили Ислам! Сйремају нови найад на срйске краљевине. Зло раде, срамотно ће свршити.

Климатски су услови на Карйатима ойет йогодни. Бојеви су обновљени јачом снагом. Положај је Руса йовољан.

Галиција је одушевљено дочекала Ослободитеља Словена Цара Николу II, које је йосјетио Лавов. Цар, у чијој се йратњи налазе Велики Књажеви Никола и Петар Николајевићи, йодарио је Великом Књазу Николи Главнокомандујућем сабљу са бриљантима „За ослобођење Црвене Русије“.

Из Лондона и Париза јављају да су се Тројни Сйоразум и Италија йогодили. Италија ће брзо у акцију, за њом одмах и Румунија.

Врховна Команда саопштава:

Један нейријатељски аеройлан летио је 13. априла над Граховом и гађао из митраљеза на наше трупе, али без икаквога резултата.

Истога дана нейријатељ је отварао артиљериску ватру йротиву Херцеговачкога одреда, али није имао никаквога усйјеха.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент г. генерал Н. Потапов примио је ова службена саопштења:

Петроград, 12. априла у 8·25 у вече. Ноћу на 11. априла Нијемци *су неколико йута йокушавали* да нападну наше предње трупе у рејону између Калварије и Људвинова, са снагом од двије чете до једног баталијона. Нашом ватром лако смо одбили те нападаје, *а йри једном од њих нейријатељ је у нереду нагнат у бјегство.*

Наши „Илије Муромци“ извршили су 11. априла у јутро успјешан напад на станицу Најденбург (у Источној Пруској), извели на њој пожар и разрушили неколико жељезничких зграда.

У Карпатима непријатељ је у посљедње вријеме појачао артиљеријску ватру и, по свима знацима, привукао нове тешке батерије. Ноћу на 11. априла он је извео низ упорних нападаја у рејону прелаза Ужок, али су ти нападаји одбијени нашом ватром и ручним гранатама. Губитци непријатељеви веома су велики.

На осталим дјеловима нашега фронта нема знатнијих промјена.

Петроград, 14. априла у 9·10 у јутро. На Полангенској обали у Балтичком Мору, непријатељска крстарица бомбардовала је *без резултата* 12. априла два мјеста. У зору истога дана њемачки је „Цепелин“ бацио на град Бјелосток неколико бомба, *али није нанио никакве штете.*

У Карпатима, на висовима код Полена *успјешно* смо одбили непријатељске нападаје.

У Стријском правцу водио се 11. и 12. априла упоран бој, који још траје.

Црноморска наша флота бомбардовала је форове Босфора. На једном од форова чуле су се јаке експлозије Једна турска оклопница, која је била у каналу, одговарала је *без икаквог дејства* на нашу ватру.

Петроград, 15. априла, у 1 сат по подне.

Код Осовца долази с времана на вријеме до артиљеријске паљбе. На лијевој обали Висле дошло 12. априла за нас до успјешног сукоба југозападно од Радошице.

У Карпатима непријатељ је 12. априла, послије дуготрајне артиљеријске припреме, јуришао на висове сјеверо-источно од мјеста Орош—Патак. Непријатељске су се трупе приближиле самој нашој жици, *али су овдје разагнате и уништене нашом ватром.*

Ноћу на 13. априла непријатељ изводио *безусйјешне* нападаје у рејону сјеверо-западно и источно од Ужочког прелаза.

У стријском правцу наставља се упоран бој. Ту нам се предао у потпуној опреми цио један аустријски баталион.

Наш „Илија Муромец“ успјешно је бацио бомбе на њемачке аероплане, који су били на аеродрому. Артиљерија наша оборила је 2 непријатељска аероплана; један њемачки код Јоселке, а други аустријски код Римонува.

На кавкаском фронту продужују се за нас успјешне операције у Олтинском правцу и у алашкертској долини. У осталим правцима нема промјене.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 13. априла. Њ. В. Краљ и Кр. Вис. Престолонаслједник благоизволјели су примити у посебне аудијенције Г. Љубомира Михаиловића, изванредног посланика и пуномоћног Министра на Цетињском Двору. Г. Михаиловић ће провести у Нишу неколико дана, па се по том креће на своју дужност (К. С. Пресбиро.)

Ниш, 13. априла. Поводом тврђења софијске „Камбане“ од 18. о. мј. овлаштени смо изјавити да се реквизиција хране у битољском округу врши по наредби Министра Војног на исти начин као и у другим крајевима земље. Сва храна која је узета и послана оперативним трупама, плаћена је готовим новцем. Обвезници сва три позива и свих вјера позивају се на вјежбу зато што према закону сви подлеже војној обвези, а позивају се на исти начин како су и до сад позивани.

Тако је исто тенденциозно и неистинито тврђење „Камбане“ о вјешању битољских грађана. Од како је српска војска заузела Битољ, ниједан битољски грађанин није објешен. Та казна у осталом и не постоји по нашим законима. (К. С. Пресбиро.)

Ниш, 13. априла. Познати турски генерал Кара Саид паша стигао је прије извјесног времена у Арбанију с великим бројем аустријских официра. Они сада организују арбанашка племена и спремају нов велики покрет против Србије. За овај циљ, Аустро-Угарска је ставила Кара-Саиду и својим официрима необично велику суму новаца на расположење и аустријски официри су сви примили Ислам да би улили што више повјерења арбанашком становништву. Да би обезбиједили успјех, ови турски и аустријски агенти раде журно на споразуму муслиманских племена с католичким, и у овоме циљу већ је одржан договор у кући а под предсједништвом Пренк Биб Доде и Акиф паше. На скупу су главну ријеч водили Кура Кићи, бивши министар књаза Вида и Фејзи бег, бивши гувернер Валоне и начелник Видова министарства унутрашњих дјела. Центри су ове нове турско-аустријске акције против Србије: Скадар и Тирана. (К. С. Пресбиро).

Лондон, 12. априла. „Тајмас“ јавља да је рибарски брод „Квинстаун“ искрцао јуче у Гримсби капетана и шест људи са рибарске лађе „Сен-Лоренс“ коју је у прошли четвртак потопио један њемачки подморски брод.

Рибарска лађа „Фиксија“ стигла је јуче у Абердин са људством једне рибарске лађе коју је бомбардовао један њемачки подморски брод у прошлу сриједу. (К. С. Пресбиро).

Лавов, 12. априла Цар и Велики Књаз Главнокомандујући пошли су 11. ов. мј. у један сат послије подне аутомобилом у Лавов. Сељаци и свештенство из мјеста кроз која води пут, изишли су пред Узвишене Путнике, поздрављајући Његово Величанство са великом помпом. На повратку у Лавов у пет сати послије подне, Цар се прошетао аутомобилом кроз варош, посјетио парк Високи Дворац гдје се Његово Величанство пјешке попело на високи врх, одакле се пружа диван поглед на варош. Затим је Цар са Великим Књажевима Николајем Николајевићем, Петром Николајевићем, Александром Михаиловићем, Принцом Петром Олденбуршким, Великим Књагињама Ксенијом и Олгом Александровном, дворским министром, многобројном пратњом, генерал-гувернером Галиције — вечерао у палати генерал гувернера. У 9 сати у вече Његово Величанство је пошло на станицу, гдје му је био представљен галицијски политичар Дудикетић. Око 11 сати у вече, Цар је отпутовао из Лавова. (Вјесник).

Лондон, 12. априла. Њемачка подводна лађа је потопила у Сјеверном Мору шведски пароброд „Рут“ и двије норвешке једрелице. (К. С. Пресбиро.)

Архангелск, 13. априла Одмрзавање је почело. Већ за који дан започеће поново трговачка активност. (Радиотел. извј.)

Петроград, 13. априла. Климатски услови у Карпатима су повољни. Борбе се воде у околини Касинске гдје Аустро-Нијемци гомилају велике снаге. (Радиотел. извј.)

Лондон, 13. априла. *Министарство Војно и Министарство Марине дају ово саойштење:*

Јуче је йредузет ойшти найад флотом и војском на Дарданеле. Искрцавање војске йод заштитом флоте йочело је йрије свитања на различитим тачкама на Галипољском Полуострву, и йоред свега озбиљног отйора од нейријатељске стране војска се чврсто укойала и оградила ровове жицом. Йрије мрака, многобројне трупе биле су искрцане на обали. Искрцавање војске найредује и наставља се.

Атина, 13. априла. *Један дио француско-енглеске флоте бомбардовао је унутрашња утврђења у Дарданелима, а други већи дио залив Сарос. (Радиотел. извј.)*

Лондон, 13. априла. „Daily Mail“ сазнаје из Ротердама да су Нијемци започели бјесомучне јуришe код Изера. Чини се да им је намјера да пробију савезничку линију. Кретање трупа наставља се и све белгиј-

NACIONALNA BIBLIOTEKA CRNE GORE "ĐURĐE CRNOJEVIĆ"

ске жељезнице су монополисане. (Радиотел. извј.)

Париз, 13. априла. Нијемци су жестоко бомбардовали апрмонску шуму и дигли пет лагума сјеверно од Босенжура.

Французи су покушали да заузму неколико изгубљених положаја код Ипра.

Французи се упорно боре да поврате Мецерал (Радиотел. извј.)

Лондон, 13. априка. Енглески брод „Каприви“ који је долазио из Балтимора наишао је на мину код острва Фори. Посада је спасена. (Радиотел. извј.)

Копенхаген, 13. априла. Дански брод „Мидарос“ заплијенили су Нијемци. (Радиотел. извј.)

Каиро, 13. априла. Јуче је објешен у црној ћелији тамнице Мохамед Алил који је покушао убити египатског султана. (Радиотелеграфски извјештај.)

Париз, 13. априла. Нијемци дижу велику грају око једног ситнијег локалног успјеха који су имали у Ланжмраку. Види се из телеграма који је послан у неутралне земље да они покушавају да експлоатишу овај догађај и да створе мишљење да се ради о некој побједи.

У ствари, окршај којим се Нијемци хвале, збио се на једном фронту који није био већи од 4 километра, док цјелокупни фронт износи 950 километара. Они су предузели напад са силама које су биле три пута веће од оних које су имали пред собом. Најзад, они су морали прибјећи загушљивим метцима и само тим препадом могли су да постигну тренутни омањи успјех.

Њихов нападај је био сломљен исте вечери и од сјутрадан наш противнапад који се наставља, дозволио нам је да повратимо терен. Али како су они већ дуго времена приморани на дефансиву, они се труде да придаду велику важност једној операцији која не може да има никаквог ресултата. Они се такође надају да направе утисак на јавно мишљење неутралаца. То је исти поступак којим су се служили када су, приликом окршаја код Соасона, хтјели да рашире вијест о једној побједи која својим посљедицама није заслуживала важност коју су јој агенције и њемачки радиотелеграми хтјели придати.

Тврђењима њиховог радиотелеграма који јавља о повољној војној ситуацији по Нијемце, довољно је ставити на супрот факта о којима њемачки војни критичар мајор Морат овако пише: „Морамо бити спремни на дане искушења на западу“. (Радиотелегр. извј.).

Париз, 14. априла. У Белгији борба се наставља под добрим условима по савезничке трупе. Два њемачка нападаја од Пашендакла и Бродена заустављена су од стране британских трупа. Нијемци су онда жестоко бомбардовали Ипар. Французи су напредовали на десној обали изерског канала благодарећи жестоким противнападима.

Код Нотр-Дам-де Лорет Французи су одбили један њемачки напад.

На Хо-де-Мез бој се наставља.

Нападај на шанчеве код Болона, који је забиљежен 12. о. мј., сломљен је француским противнападом и Нијемци су одбачени. Они су онда напали источније код Сен-Ремиа, имајући очиту намјеру да поврате Епарж. Развила се жестока борба којој је претходило интензивно бомбардовање, и за кратко вријеме на источним косама овог положаја пропао је њемачки напад. (Радиотел. извј.)

Париз, 14. априла. Листови саопштавају телеграме из Лондона, према којима је постигнута сагласност између Италије и Тројног Споразума. „Пти Паризијену“ јавља кореспондент из Лондона, да у лондонским круговима кружи глас да се Италија споразумјела са Француском, Русијом и Енглеском о условима под којима би ступила у акцију уз Тројни Споразум. Четири канцеларије су успјеле да се нађу на истом становишту односно будућег режима на Јадранском Мору. Србија се не би имала шта да жали на гарантије које би јој биле дате. Према „Пти Паризијену“ предстоји дефинитивно утврђивање погодбе између Тројног Споразума и Италије, као и измјена потписа. По гласовима о овом споразуму општи утисак је у Лондону, да је постигнут одсудан обрт у европској кризи, и да ће се догађаји убрзати због веома скоре интервенције Италије. Француска штампа мисли, да је сада осигурана интервенција Италије, да ће за њом чак доћи интервенција Румуније, кад се узме у обзир да између Букурешта и Рима постоји споразум о идентичности погледа на националне тежње обје земље. У телеграмима из Рима се увјерава, да је Сонино изјавио Билову, да је вријеме да се изврше преговори. Држи се да Саландра жели да постигне дефинитивно ријешење овог питања прије поновног отварања парламента 29. априла по новом. Вјероватно да је Аустрија под овим притиском Италијанске Владе, која је нарочито импресионирана аустриским војним припремама, и формулисала преко Билова своје нове услове у Риму. Званични кругови италијански још не знају ове предлоге, али се унапријед увјерава да не могу задовољити иредентистичке аспирације Италије Осим италијанске и румунске интервенције говори се такође и о интервенцији Грчке. „Фигаро“ коментаришући ту вијест и говорећи о узроцима Венизелосовог повлачења, напомиње: Прошлог мјесеца јануара Греј је тражио од Грчке да пружи помоћ својој савезници Србији, којој је пријетила опасност да је Аустрија прегази. Увјерен да ће то одобрити Француска и Русија, Греј је увјерио Венизелоса, да ће Грчка добити велику накнаду за жртве које би поднијела помажући угроженој Србији. Венизелос није хтио да пропусти такву прилику, али му је сав труд код Краља да га придобије за интервенцију Грчке остао узалудан.

Париз, 14. априла. Више листова објављују телеграм из италијанског извора о Јадранском Мору. Једни мисле, да је Италија вољна дати Србији излазак на море а други тврде да је већ закључен споразум између Србије и Италије. Неки говоре, да ће готово цијела далматинска обала бити неутрална. „Журнал де Деба“ одговарајући талијанском листу „Кориере дела Сера“ примјећује, да је равнотежа између двије зараћене групе сила поремећена већ мјесецима у корист Савезника, и да исход рата не зависи од интервенције трећих, који би само могли убрзати неизбјежно ријешење. Коментаришући захтјеве Грчке, које је објавила атинска штампа, „Журнал де Деба“ вели, да се не могу усвојити али да се могу узети за полазну тачку у преговорима.

Париз, 14. априла. Прилози које је дао Српски Дан достижу суму од милиона франака. (К. С. Пресбиро.)

Лондон, 15. априла. Фелдмаршал Сир Џон Френч јавља:

Оштар бој сјеверно од Ипра наставља се и општа ситуација је непромијењена.

Њемачке телеграфске вијести да су Нијемци отели Енглезима 4 тешка топа нијесу истините.

Један наш авијатичар бацао је бомбе на станицу у Куртреу и прекинуо жељезничку везу. И ако је био рањен, вратио се с неоштећеним аеропланом. (Радиотел. извј.)

Париз, 15. априла. Сјеверно од Ипра, Французи су на лијевој обали Ипра врло знатно напредовали и одбацили Нијемце, нанијевши им велике губитке. Нијемци су се поново служили отровним гасовима, али је употребљено против њих једно средство које је до сада дало најбоље ресултате код Белгијанаца и Француза.

Сјеверно од Шона, француске трупе избациле су Нијемце из провале коју је начинио њемачки лагум и у њој се одржали, одбивши два противнапада.

У Шампањи, код Босежура, Нијемци су покушали да нападају, али су били одмах заустављени.

На Хо-де-Мез, необично жестоки њемачки нападаји свршили су се с потпуним неуспјехом по њих. Французи су остали господари цјелокупних положаја код Епаржа, чије косе су покривене њемачким љешевима

У Вожима, послије необично живог бомбардовања, Нијемцима је пошло за руком, 13. у јутро, да се дохвате главице Хартмансвилера. Французи су најприје заузели положаје на сто метара од главице, које су били отели 10 марта, затим су у вече преотели главицу Хартмансвилера, заробивши њемачких војника. (Радиотел. извјештај.)

Вашингтон, 15. априла. Њемачка помоћна крстарица биће интернирана у Њупорт-Њус. (Радиотел. извјештај).

Петроград, 15. априла. Упорни бојеви воде се око Ужока.

Цариград, 15. априла. Експедиционе трупе франко-енглеске искрцале су се на Галипољском Полуострву послије јаког бомбардовања турских тврђава. Руска флота бомбардује Босфор.

Рим, 15. априла. „Ђорнале д' Италија“ прима депешу из Гружа, да је у Задру италијански консул наредио аустријским официрима и финансијским стражарима, да се одмах уклоне са пароброда „Галиполи“, а да не чине никакву преметачину на поменутом пароброду. Пошто је свој захтјев поновио код гувернера, овај је захтјеву одмах удовољио и укорио дотичне чиновнике. Аустријске власти протестовале су, јер су тобоже заустављени аустријски чиновници на том броду, али је тај протест неоснован. Овим се инцидентом јавно мишљење Италије много бави.

Ћесар Папи

„Рускоје Слово“ пише:

Према сасвим тачним подацима, Франц Јосиф послао је, по паду Пшемисла, Папи својеручно писмо. Садржај тога писма је овакав:

Аустријски цар саопштава Папи, да он пати и болује због невоља које су снашле Аустрију. Он указује римском првосвештенику на то, да он искрено тежи што скоријем прекраћивању рата и закључивању мира.

Франц Јосиф пише даље, да он сада жели само једно: да спокојно умре као добар хришћанин-католик. Али да би он спокојно склопио очи, треба прекратити крвопролиће.

Аустријски император жали се Папи да његова топла и искрена тежња за миром наилази на најјаче противљење у Њемачкој, и преклиње Ватикан, да употреби сав свој утицај и побуди Цара Виљема за ступање у преговоре о миру.

Ко ће побиједити?

У Карпатима се воде очајне борбе. Послије пада Пшемисла Руси надиру са свом силином да пријеђу Карпате и спусте се у мађарску раван. Аустријанци се одупиру, јер у томе гледају свој спас и своју пропаст. Јер, ако Руси ту продру, они их више нигдје задржати не могу. Зато опет и Руси наваљују, да ту продру, па онамо је послије лако.

На једном положају бије се очајан бој. Падају борци с обје стране као снопље. Болничари марљиво иду по бојишту и купе рањенике и мртве. Мртве односе да их сахране; рањене, да им се превију љуте ране. Љекари су у највећој журби: не могу да стигну да се превију.

На једанпут, гле, у аустријском завојишту нестаде завојног материјалу. Немају чиме јунацима ране да превију; а ако то не учине, и то одмах, они ће умријети. Очај је у хуманих љекара, већи него у рањених јунака, јер ови не знају за опасност која има пријети.

Не знајући шта да ради, љекар се пожали једном поднареднику. Овај помисли да иде назад до које год болнице, далеко је, и ако би и нашао, доцкан би дошао. Зато смисли други план. У моменту одсијече један повећи прут па на њега привеже своју бијелу мараму, баци се на коња и појури у непријатељски — руски логор... Предстраже виде коњаника с бијелом заставом и обуставе паљбу, приме вјесника и спроведу га до најближег превијалишта. Љекари саслушају његову молбу, и даду му велики пакет завојног материјала и овај се у највећој брзини врати истим путем у аустријски логор и донесе на вријеме потребан завој, те се спасе толики број рањеника од очевидне смрти.

„Нова Слободна Преса“ доноси овај случај, да похвали досјетљивост и пожртвовање овога њиног поднаредника. А ми ово доносимо, да се види *велика душа руског народа*, која и непријатељу помаже. И доиста, сјетимо се само шта би у овом случају радили Нијемци, који и према Русима и на западу према Французима и Енглезима рањеницима и заробљеницима сијеку уши и носове и убијају их, да је мање те „ђаволске жгадије“; сјетимо се скорашњег подгоричког догађаја, гдје је преко сто невиних жртава страдало од бомба с аероплана, које су „јунаци“ аустријски намјерно бацили на најживља мјеста те вароши: да побију што више жена, дјеце, дјевојака и баба (кад не могу ништа људима — војницима); сјетимо се и онога ужасног покоља невиног становништва по нашој Мачви и Јадру и мучења наших заробљеника и интернираних по цијелој Мађарској, па ћемо видјети разлику између словенске и германске (и погермањене мађарске) душе.

И ако је истина да свијет напредује и да се на земљи, ма и у далекој будућности, спрема Царство Божије, у којем неће бити никаква зла, него ће у њему владати само добро, онда је истина и то, да у основи дивљачка германска раса није подобна за то Царство Небесно, ни да га створи ни да уђе у њега, него да је за то подобна само велика *словенска душа*, која и непријатељу чини добра.

Ето, ко ће побиједити! **„Пијемонт“.**

Дневник

Крв није вода. Њихова Краљевска Височанства Књаз Умберто и Принцезе Јоланда, Мафалда, Јована и Марија — од Савоје благоизволила су упутити, како чујемо, овдашњем Одбору Госпођа и Госпођица за сиромашне пребјегле породице из Босне, Херцеговине и Боке Которске своту од 10.000 лира.

Овај лијепи дар и узвишени и племенити гест великодушног милосрђа дубоко ће дирнути захвална срца сиротих и пострадалих бјегуница, и њихове топле молитве дизаће се небу за дуго здравље и срећу Њихових Краљевских Височанстава.

Извјештавам сроднике, пријатеље и познанике, да ћу своме незаборављеноме брату

† НИКОЛИ

преминуломе 9. марта о. г. у селу Книћу, крагујевачком округу, Србији, давати четрдесетодневни помен у суботу 18. априла у 9 сати у јутру, у цркви у Бапцама.

Ожалошћени брат

(1.1) **Драго М. Мартиновић.**

Штампа Кр. Ц. Државне Штампарије

Власник и одговорни уредник проф Јован Николић.

NACIONALNA BIBLIOTEKA CRNE GORE CETINJE